

בְּדַחְמוֹ גְבוּרְתָא דְמֹשֶׁה, וְשְׁלֵהוּבָא דְמַלְכוֹ, אָמְרוּ כִּי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחוֹן. פִּיּוֹן דְּכַתִּיב מִחֻשְׁבוֹן, אָמְאֵי מִקְרִית סִיחוֹן. דְּהָא קְרִית סִיחוֹן חֻשְׁבוֹן הוּא, דְּכַתִּיב כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחוֹן מְלֻךְ הָאֱמֹרִי.

אֲלֵא, שְׁלֵהוּבָא דְמַלְכוֹ שְׁמִיא נֶפֶק, וְחָרִיב פְּלֵא. בְּשַׁעֲתָא דְאֵינוֹן אֲמַרִין תְּפִנָּה וְתַכּוּנָן עִיר סִיחוֹן סֶתֶם, וְלֹא אָמְרוּ חֻשְׁבוֹן, דְּחֻשְׁבוֹן דְּבִגִין פֶּה יִתְבַּנֵּי לְמוֹתְבָא דְאֱמֹרָא, כְּדִין אֲתִיבוּ וְאָמְרוּ, לֹא יִכִּילְנָא. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכָל אֲרָחִין וְשִׁבְלִין אֶסְתַּתְמוּ בְּתַקְפָּא דְרַב עֲלָא דְלֵהוֹן. אֵי נִהְדֵּר וְנִימָא וְנִדְפֵּר חֻשְׁבוֹן דְּתַפְנָה, הָא אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן. אֵי נִהְדֵּר וְנִימָא (סֶתֶם) קְרִית סִיחוֹן, הָא לְהִבָּה יֵצְאָה מִקְרִית סִיחוֹן וְדָאֵי. פִּיּוֹן דְּהֵיאָה שְׁלֵהוּבָא דְאֵשׁא שְׂרִיא תַמָּן עֲלָה, לִית מָאן דְּיִכִּיל לָהּ לֹאֲהֲדָרָא לָהּ לְיוֹשְׁנָה, דְּהָא מִפְּל סְטָרִין לִית לָן רִשׁוֹ.

מִכָּאֵן וְלֵהֲלָאָה אוֹי לָךְ מוֹאֵב, דְּהָא הוּא דְהוּא מְגַן עֲלֵךְ, אֲתַפֵּר. וּבְגִין כֶּן מוֹאֵב פִּיּוֹן דְּחֻמוֹ דְּמְגַן דְּלֵהוֹן אֲתַפֵּר, כְּדִין וְיִגַּר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד. מָאֵי מְאֹד, יִתִּיר מִמוֹתָא.

כִּי רַב הוּא. דְּהָא כְּדִין אִיהוּ הוּא רַב, וְרַב הוּא זְעִיר, דְּכַתִּיב (עובדיה א) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וַיִּשְׂרָאֵל הוּא רַב בְּאֲתֵר עֲשׂוֹ, דְּכַתִּיב בֵּיהּ וְרַב. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּחֻמוֹ דְּשִׁלְטוֹ יִשְׂרָאֵל, עֵילָא וְתַתָּא. דְּכַתִּיב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי. אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל מִיבְעֵי לִיהּ, מָאֵי אֵת כָּל. לְאֶסְגָּאָה עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא, דְּאֶפִּילוּ מְשִׁלְטִינִיהוֹן רַבְרַבִּין וְשִׁלְטָנִין דְּלְעֵילָא. וְאֶפִּילוּ מְשִׁלְטִינִיהוֹן רַבְרַבִּנִין וְשִׁלְטָנִין דְּלְתַתָּא. וְעַל דָּא אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְעַל דָּא כִּי רַב הוּא, שְׁלַמְעֵלָה, וְאֶפִּלוּ מְשִׁלְטִינֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְּׁלִיטִים שְׁלַמְטָה.

בְּשָׂרָאוּ גְבוּרַת מֹשֶׁה וְשְׁלֵהֶבֶת הַמַּלְכוֹת, אָמְרוּ, כִּי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחוֹן. פִּיּוֹן שְׁכַתוּב מִחֻשְׁבוֹן, לְמָה מִקְרִית סִיחוֹן, שְׁהָרֵי קְרִית סִיחוֹן הִיִּתָּה חֻשְׁבוֹן, שְׁכַתוּב כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחוֹן מְלֻךְ הָאֱמֹרִי?

אֲלֵא, שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם יֵצְאָה וְהַחֲרִיבָה הַכֹּל. בְּשַׁעֲתָא שְׁאֲמְרוּ תְּפִנָּה וְתַכּוּנָן עִיר סִיחוֹן סֶתֶם, וְלֹא אָמְרוּ חֻשְׁבוֹן, שְׁחֻשְׁבוֹ שְׁפַגְלָל זֶה תְּפִנָּה לְמוֹשֶׁבֶת הָאֱמֹרִי, אִזּוּ הַשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ לֹא יִכִּילִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכַל הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים נִסְתַּמּוּ בְּעַצְמַת הַגְּדוֹל הַעֲלִיּוֹן שְׁלֵהֶם. אִם נִחְזֹר וְנִאֲמַר וְנִזְכֹּר חֻשְׁבוֹן שְׁתַּפְּנָה, הָרֵי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן. אִם נִחְזֹר וְנִאֲמַר (סֶתֶם) קְרִית סִיחוֹן, הָרֵי לְהִבָּה יֵצְאָה מִקְרִית סִיחוֹן וְדָאֵי. פִּיּוֹן שְׁאֲוֹתָה שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ שְׂרִתָּה שֵׁם עֲלֶיהָ, אִין מִי שְׁיִכּוֹל לָהּ לְהַחְזִירָה מִיִּשְׁנָה, שְׁהָרֵי מִכָּל הַצְּדָדִים אִין לְנוּ רִשׁוֹת.

מִכָּאֵן וְהֵלָאָה - אוֹי לָךְ מוֹאֵב, שְׁהָרֵי אוֹתוֹ שְׁהִגָּן עֲלֶיךָ נִשְׁפֵּר. וּמִשּׁוֹם זֶה, פִּיּוֹן שְׂרָאָה מוֹאֵב שְׁמִגְנוּ נִשְׁפֵּר, אִזּוּ וְיִגַּר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד. מָה זֶה מְאֹד? יוֹתֵר מִהַמּוֹת.

כִּי רַב הוּא. שְׁהָרֵי אִזּוּ הוּא הִיָּה גְדוֹל, וְגְדוֹל הִיָּה קָטָן, שְׁכַתוּב (עובדיה א) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וַיִּשְׂרָאֵל הִיָּה גְדוֹל בְּמִקּוֹם שֶׁל עֲשׂוֹ, שְׁכַתוּב בּוֹ וְרַב. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂרָאוּ שְׁשִׁלְטוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה, שְׁכַתוּב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי. אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל הִיָּה צְרִיף לוֹ לְכַתֵּב, מָה זֶה אֵת כָּל? לְרַבּוֹת מַעְלָה וּמַטָּה. מַעְלָה, שְׁאֶפְלוּ מְשִׁלְטִינֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְּׁלִיטִים וְלָכֵן אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְלָכֵן כִּי

בְּאַתֵּר דְּרַב פּוּכְרָא קְדִישָׁא, דְּכַתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי
בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּעַא חֵכִי, וְלֹא
מִן דִּינָא. תָּא חֲזִי, עֲשׂוּ קְלִיפָה הָהּ, וְסִטְרָא
אַחְרָא הָהּ. פִּיּוֹן (דף קפ"ה ע"ב) דְּנִפְקָא קְלִיפָה
וְאַתְעֵבֵר, הָא מוּחָא שְׂכִיחָא (שפחה), עֲרְלָה
קְדַמָּא קְאִי לְבַר. בְּרִית אִיהוּ (ס"א רב ועלאה)
וְיִקְרָא מְפֻלָּא, וְאִיהוּ אַתְגְּלִי לְבַתֵּר.

וַיֹּאמֶר מוֹאֵב אֶל זְקַנֵי מְדִין עֵתָה יִלְחֲכוּ וְגו' .
(במדבר כב) רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (זכריה א) וַיִּרְאֵנִי
אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לְפָנַי מִלְאֲךָ יְיָ
וְגו' . כִּמְהָ אֵית לִיה לְבַר נָשׁ, לְאַסְתְּמָרָא
אוֹרְחוֹי בְּהַאי עֲלָמָא, וְלִמְהַךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט.
בְּגִין דְּכָל עוֹבְדוֹי דְּבַר נָשׁ פְּתִיבִין קַמֵי מְלָפָא,
וְרִשְׁמִין קַמֵיהּ, וְכִלְהוּ בְּמַנְיָנָא. נְטוּרֵי תְרַעֵי
קַיִמִין וְסִהֲדִין, קַיִמִי וְתַבְעֵי דִינָא תְרִיסִין.
וְדִינָא קַיִמָא לְקַבְּלָא סִהֲדוּתָא, וְאַיְנוּן דְּטַעֲנוּ
טַעֲנָתָא מְרַחֲשֵׁן, וְלֹא יִדְעֵי אִי יִהְיוּן מִימִינָא,
וְאִם יִשְׁמְאֲלוּן מִשְׁמָא לָא.

דְּהָא פִד רַוְחֵי בְנֵי נְשָׂא נְפָקֵי מֵהַאי עֲלָמָא,
כִּמְהָ אִינּוּן מְקַטְרְגִין דְּקַיִמִין קַמֵיהוּ,
וְכַרְוִזִין נְפָקִין הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ, כְּפּוּם מַה
דְּנִפִיק מִן דִּינָא. דְּתַנְיָא, בְּכִמְהָ דִינִין אַתְדִין בַּר
נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, בֵּין בְּחִיּוּי, בֵּין לְבַתֵּר. דְּהָא
כָּל מְלוּי בְּדִינָא אִינּוּן. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְדִיר
בְּרַחֲמֵנוּ, וְרַחֲמוֹי עַל כְּלָא, וְלֹא בְעֵי לְדִינָא
בְנֵי נְשָׂא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן, דְּהֵכִי אָמַר דָּוִד, (תהלים
קל) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמוּד. הֵכָא
אֵית לְאַסְתְּפֻלָּא, פִּיּוֹן דְּאָמַר אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר
יְיָ, אָמַאי יְיָ (ד"א ארנ"י).

אַלְיָא, תִּלְת דְּרַגִין דְּרַחֲמֵי אַדְּכַר דָּוִד הֵכָא. אִם
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, אִם חוֹבִין סְגִיאוּ, עַד
דְּסִלְקִין לְעִילָא לְגַבֵי אַבָּא וְאַמָּא, הָא יְיָ (ד"א

רב הוא, במקום שגדול בכור
קדוש, שפתיב (שמות ד) בני בכרי
ישראל.

ואם תאמר שהקדוש ברוך הוא
רצה כך ולא מן הדין - בא וראה.
עשו קלפה היה וצד אחר היה.
פיון שיצאה קלפה והעברה, הרי
המת מצוי (שפחה), ערלה ראשונה
עומדת בחוץ. ברית היא (גדולה
ועליונה) ונכבדה מהכל, והיא
מתגלה אחר כך.

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
ילחכו וגו'. רבי חזיא פתח, (זכריה
א) ויראני את יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך ה' וגו'. כמה יש
לו לאדם לשמר דרכיו בעולם
הזה וללכת בדרך אמת, משום
שכל מעשי האדם כתובים לפני
המלאך ורשומים לפניו, וכלם
במנין. שומרי השערים עומדים
ומעידים, עומדים ותובעים דינים
צודקים. והדין עומד לקבל
עדות, ואותם שטוענים טענות
מרחשים, ולא יודעים אם ילכו
ממין, אם ישמאלו משמאל.

שהרי פשרונות בני אדם יוצאות
מהעולם הזה, כמה הם מקטרגים
שעומדים לפניו, והפרושים
יוצאים הן לטוב הן לרע, כפי מה
שיצא מהדין. ששינו, בכמה
דינים נדון האדם בעולם הזה,
בין בחייו בין אחר כך, שהרי כל
דבריו הם בדין, והקדוש ברוך
הוא תמיד ברחמנות ורחמיו על
הכל, ולא רוצה לדון בני אדם
כפי מעשיהם. שפך אמר דוד,
(תהלים קל) אם עונות תשמר יהוה
אדני מי יעמד. כאן יש להסתפל,
פיון שאמר אם עונות תשמר יהוה,
למה ה' (אדני)?

אלא, שלש דרגות רחמים הזכיר
כאן דוד. אם עונות תשמר יהוה,
אם רבים העונות עד שעולים
למעלה לאבא ואמא, הרי ה'

(אדנ'י), שהוא רחמים. ואם שם זה, אף על גב שהוא רחמים, יתעורר בדין וכל הדרגות נסתמו בדין - דרגה אחת יש לחזור אליה, שכל הרפואות יוצאות ממנה, היא תחוס עלינו. ומי היא? מי. מ"י תעמד בנדאי. מ"י ירפא לך. (כמו שנאמר (איכה ב) כי גדול פנים שברך מי ירפא לך) ולכן יהי ה' (אדנ'י). אם השמות הללו יסתתמו מאתנו, מ"י יעמד, שכל דרכי התשובה פתוחים ממנה.

בא וראה, יהושע בן יהווצדק היה צדיק גמור, גבר שהיה נכנס לפני ולפנים, שהכניסוהו לישיבת הרקיע. התפנסו כל בני הישיבה שם לעין בדינו. וכך דרכי אותה ישיבת הרקיע: כשמכניסים אותו לדין, הפרוז יוצא ומכריז: כל בני הישיבה הפנסו לגרן הנעלם.

ובית הדין מתפנס. ואותה רוח האיש עולה על ידי שני ממנים. פיון שנכנס, קרב אל עמוד אחד של שלהבת לזהטת שעומדת שם, ומתגלם ברוח האויר שנושב באותו עמוד. וכמה הם שמעלים אותם לשם, משום שכל אותם שמשתדלים בתורה ומחידשים בה חדושים, מיד נכתבים הדברים אל בני הישיבה, ואז כל בני הישיבה באים לראותו. אותם שני ממנים יוצאים, ומעלים אותו לאותה ישיבת הרקיע. מיד מתקרב אל אותו עמוד שמתגלם שם.

נכנס לישיבה ורואים אותו. אם הדבר כראוי - זכאי הוא, כמה עטרות נוצצות מעטרים אותו כל בני הישיבה. ואם דבר אחר היה - או לאותה בושא! דוחים אותו החוצה, ועומד תוך העמוד עד שמעלים אותו לדין. הרחמן יצילנו.

ויש אחרים שמעלים אותם לשם

אדנ'י) דאיהו רחמי. ואי שמא דא, אף על גב דאיהו רחמי, יתער בדינא וכל דרגין אסתמו בדינא, דרגא חדא אית דנהדר לגביה, דכל אסותין מינה נפקין, איהו יחוס עלן, ומאן איהו, מי. מ"י יעמוד ודאי. מ"י ירפא לך. (במה דאת אמר (איכה ב) כי גדול פנים שברך מי ירפא לך) ועל דא יהי יי (ר"א אדנ'י) אי אלין שמעון יסתמון מנן, מ"י יעמוד, דכל ארחין דתיבתא פתיחן מגיה.

תא חזי, יהושע בן יהווצדק צדיק גמור היה, גברא דהוה עאל לפני לפנים, דעיילוהו למתיבתא דרקיעא. אתפנשו כל בני מתיבתא תמן, לעינא בדיניה. וכך ארחוי דהוה מתיבתא דרקיעא, כד עיילי ליה לדינא, פרוזא נפיק ואכריז, כל בני מתיבתא עולו לאדרא טמירא, ובי דינא מתפנשי.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידי דתרי ממנן, פיון דעאל, קריב לגבי חד עמודא דשלהובא מלהטא דקיימא תמן, ואגלים ברוחא דאוירא דנשיב בההוא עמודא, וכמה אינון דסלקין לון תמן. בגין דכל אינון דמשתדלי באורייתא, ומחידשי בה חדושים, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא אינון מלין, כדין כל אינון בני מתיבתא אתאן למחמי ליה. אינון תרין ממנן נפקין, וסלקין ליה ליהוה מתיבתא דרקיעא, מיד קריב לגבי ההוא עמודא, דאגלים תמן.

עאל למתיבתא, וחסאן ליה. אי מלה כדקא יאות זכאה איהו, כמה עטרין מנצצן, מעטרין ליה כל בני מתיבתא. ואי מלה אחרא הוה, ווי ליה ליהוה כסופא, דחיין ליה לבר, וקאים גו עמודא, עד דעיילי ליה לדינא, רחמנא לשיזבן.

ואית אחרנין דסלקין לון תמן, כד קדשא ברין

בְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַחְלָקָת
עִם בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, וְאוֹמְרִים מִי
מוֹכִיחַ? הֲרֵי פְלוֹנֵי הוֹכִיחַ הַדְּבָר.
אִז מַעֲלִים אוֹתוֹ לְשֵׁם, וּמוֹכִיחַ
אוֹתוֹ הַדְּבָר בֵּין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּבֵין בְּנֵי הַיְשִׁיבָה. וַיֵּשׁ אַחֲרֵיהֶם
שְׂמַעְלִים אוֹתָם שֵׁם לְדִין, וְדָנִים
אוֹתוֹ שֵׁם לְבָרָרָם וּלְלַבְּנָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אִם כֵּן, בְּלִי
דִּין נִפְטָר אָדָם וּמִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם
הַזֶּה? וְאִם בְּדִין הַסְתַּלֵּק, מִדּוּעַ
נִדוֹן פַּעַם אַחֲרָתָּה? אָמַר לוֹ, כִּי
לְמַדְנוּ וְכִי שְׂמַעְנוּ, שֶׁהֲרֵי וְדָאֵי
בְּדִין הַסְתַּלֵּק הָאָדָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה. אָבָל עַד שְׂלֵא יִכְנַס לְמַחְצַת
הַצְּדִיקִים, מַעֲלִים אוֹתוֹ לְדִין,
וְשֵׁם נִדוֹן בְּאוֹתָהּ יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ.
וְשֵׁם עוֹמֵד אוֹתוֹ מִמְנָה הַגִּיהֶנֶם
לְהַשְׁטִין. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה בְּדִין.
וְאִם לֹא, אוֹתוֹ מִמְנָה הַגִּיהֶנֶם
לוֹקַח אוֹתוֹ בְּשַׁעַת שְׂמוֹסְרֵיהֶם
אוֹתוֹ בְּיָדָיו, וּמְקַלֵּעַ אוֹתוֹ מִשֵּׁם
לְמַטָּה כְּמוֹ שְׂקוּלֵעַ אֶבֶן בְּקַלְעַ
(בְּכַף הַקַּלְעַ), שְׂכַתוֹב (שְׂמוּאֵל-א ב'ה) וְאֵת
נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כֶּף
הַקַּלְעַ וְגו'. וְזוֹרְקוֹ לַגִּיהֶנֶם,
וּמְקַבֵּל עֲנָשׁוֹ כְּפִי מַה שְׂנִדוֹן.
בֹּא וְרֵא, (זְכַרְיָה ג') וַיֵּרָאֵנִי אֶת
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לְפָנַי
מִלְאָךְ וְגו'. שֶׁהִעֲלוּהוּ לְדִין לְתוֹךְ
אוֹתָהּ יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ בְּשַׁעַת
שְׂנִפְטָר מִהָעוֹלָם הַזֶּה. עֹמֵד לְפָנַי
מִלְאָךְ ה' - זֶהוּ אוֹתוֹ נֶעַר רֹאשׁ
הַיְשִׁיבָה, שֶׁהוּא חוֹתֵךְ דִּין עַל
הַכֹּל.

וְהַשְׁטָן, מִי זֶה וְהַשְׁטָן? אוֹתוֹ
מִמְנָה עַל הַנִּפְשׁוֹת בְּגִיהֶנֶם,
שְׂפִאֲנוֹתוֹ לְקַחְתּוֹ, וְתַמִּיד עוֹמֵד
וְאוֹמֵר הֵב הֵב, תָּנוּ רְשָׁעִים
לַגִּיהֶנֶם. לְשִׁטְנוֹ - לְהַזְכִּיר חֲטָאִיו.
וְאִז - וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשְׁטָן יִגְעַר
ה' בְּךָ הַשְׁטָן וַיִּגְעַר ה' בְּךָ. שְׂפִי
וְיִגְעַר ה' בְּךָ, תִּרְיַן גְּעָרוֹת אֲמָאֵי. אֶלֶּא חַד לְדוֹמָה. וְחַד,

הוּא בְּפִלּוּגְתָא בְּבֵנֵי מְתִיבְתָא, וְאֲמַרֵי מָאן
מוֹכַח, הָא פְלוֹנֵי דְאוֹכַח מְלָה. כְּדִין סְלָקִין
לִיה תַּמָּן, וְאוֹכַח הֵהוּא מְלָה בֵּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּבֵין בְּנֵי מְתִיבְתָא. וְאֵית אַחֲרֵינִין דְּסְלָקִין
לוֹן תַּמָּן לְדִינָא, וְדִינֵינִין לִיה תַּמָּן, לְבָרָרָא לוֹן,
וּלְלַבְּנָא לוֹן.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, אִי הֲכִי בְלֹא דִינָא אַתְּפִטֵּר
בְּרֵי נֵשׁ וְאַסְתַּלֵּק מִהָאֵי עֲלָמָא. וְאִי בְּדִינָא
אַסְתַּלֵּק, אֲמָאֵי אַתְּדִין זְמָנָא אַחֲרֵינָא. אָמַר
לִיה, הֲכִי אוֹלִיפְנָא, וְהֲכִי שְׂמַעְנָא, דִּהָא וְדָאֵי
בְּדִינָא אַסְתַּלֵּק בְּרֵי נֵשׁ מִהָאֵי עֲלָמָא, אָבָל עַד
לֹא יִיעוּל לְמַחְצַתְהוֹן דְּצְדִיקָא, סְלָקִי לִיה
לְדִינָא, וְתַמָּן אַתְּדִין בְּהֵהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִיעָא.
וְתַמָּן קִיִּמָּא הֵהוּא מְמָנָא דְגִיהֶנֶם לְאַסְטָאָה.
זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּזָכִי מִן דִּינָא, וְאִי
לֹא הֵהוּא מְמָנָא דְגִיהֶנֶם נְטִיל לִיה, בְּשַׁעַתָּא
דְּמִסְרִין לִיה בִּידוּי, וּמְקַלֵּעַ לִיה מִתַּמָּן לְתַתָּא,
כְּמָאן דְּמְקַלֵּעַ אַבְנָא (דף קפ"ו ע"א) בְּקַרְטִיפָא (ס"א
בְּקוּסְפִיתָא) דְּכַתִּיב, (שְׂמוּאֵל א' כ"ה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ
יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כֶּף הַקַּלְעַ וְגו'. וְשִׁדֵּי לִיה
לַגִּיהֶנֶם, וְקַבִּיל עוֹנְשֵׁיהּ כְּפּוּם מַה דְאַתְּדִין.

תָּא חֲזִי, (זְכַרְיָה ג') וַיֵּרָאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עוֹמֵד לְפָנַי מִלְאָךְ וְגו', דְּסְלִיקוּ לִיה
לְדִינָא, גּוֹ הֵהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִיעָא, בְּשַׁעַתָּא
דְאַתְּפִטֵּר מִהָאֵי עֲלָמָא. עוֹמֵד לְפָנַי מִלְאָךְ יי,
דָּא הוּא הֵהוּא נֶעַר, רִישׁ מְתִיבְתָא, דְאִיהוּ
חַתִּיךְ דִּינָא עַל כֹּלָא.

וְהַשְׁטָן, מָאן וְהַשְׁטָן. הֵהוּא דְמְמָנָא, עַל
נִפְשָׁתָא בְּגִיהֶנֶם, דְּתִיאוּבְתִיהּ לְמִיסַב
לִיה, וְתִדִיר קִיִּמָּא וְאָמַר הֵב הֵב, הָבוּ
חַיִּיבִין לַגִּיהֶנֶם. לְשִׁטְנוֹ, לְאַדְפָּרָא חוּבּוּי.
כְּדִין וַיֹּאמֶר יי אֶל הַשְׁטָן יִגְעַר בְּךָ הַשְׁטָן
וְיִגְעַר ה' בְּךָ, תִּרְיַן גְּעָרוֹת אֲמָאֵי. אֶלֶּא חַד לְדוֹמָה. וְחַד,